

Iwona Banach utrzymywała kontakty z działaczami KSS KOR. Była sygnatariuszką listu protestacyjnego w sprawie relegowania Zdzisława Jaskuły z Uniwersytetu Łódzkiego, protestu przeciwko zmianom w Konstytucji PRL oraz petycji skierowanej do naczelnych władz państwowych w sprawie powołania specjalnej komisji sejmowej do zbadania wydarzeń czerwcowych z 1976 r. W swoim mieszkaniu przechowywała materiały do produkcji ulotek, pisała teksty do niezależnego pisma „Robotnik”. Podlegała inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Mata”.

Rajmund Bielecki w marcu 1968 r. podczas strajku studenckiego na Wydziale Ekonomiczno-Socjologicznym Uniwersytetu Łódzkiego przewodniczył strażce studenckiej. W 1980 r. rozpoczął współpracę z KSS KOR, kolportował nielegalne pismo „Robotnik”. We wrześniu 1980 r. wstąpił do „Solidarności”; był członkiem Ogólnopolskiej Sekcji Włókna i Skóry „S”. W 1982 r. współpracował przy wydawaniu pisma „Serwis Informacyjny «Solidarności»” i kolportował inne wydawnictwa podziemne. W dniu 31 sierpnia 1982 r. został internowany i osadzony w Ośrodku Odosobnienia w Kielcach, gdzie przebywał do 10 grudnia 1982 r. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Działacz”.

Stefan Borysewicz we wrześniu 1980 r. organizował na terenie Bełchatowskiego Okręgu Przemysłowego NSZZ „Solidarność”, a w 1981 r. został członkiem Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemi Piotrkowskiej. Od działaczy „S” z terenu Katowic, Gdańska, Warszawy i Łodzi otrzymywał nielegalne wydawnictwa, które powielał i kolportował na obszarze BOP. W Kopalni Węgla Brunatnego Bełchatów organizował akcje protestacyjne i strajki. W okresie 13 grudnia 1981 r. – 21 sierpnia 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu, Łowiczu i Kwidzynie. Po zwolnieniu kontynuował działalność w podziemnych strukturach „Solidarności”. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia kryptonim „Żeglarz”.

Krzysztof Bronowski uczestniczył w protestach łódzkich studentów w marcu 1968 r. Jesienią 1980 r. współorganizował NSZZ "Solidarność" w Zjednoczeniu Przemysłu Skórzanego, gdzie prowadził kolportaż wydawnictw drugiego obiegu. Jako członek Ogólnopolskiej Sekcji Włókna i Skóry NSZZ "S" jeździł do zakładów pracy branży

skórzanej na terenie kraju i organizował sieć wymiany prasy związkowej. W 1981 r. założył prywatne archiwum pism niezależnych i utworzył w Zarządzie Regionalnym Ziemi Łódzkiej punkt dystrybucji prasy podziemnej. W pierwszych miesiącach stanu wojennego magazynował papier dla konspiracyjnej struktury młodzieżowej. W zakładzie rzemieślniczym, który prowadził od listopada 1982 r., zorganizował punkt kolportażu funkcjonujący do 1989 r.

Jan Brzozowski przed wprowadzeniem stanu wojennego pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Zakładach Przemysłu Dzewiarskiego „Wola” w Zduńskiej Woli oraz członka ZR Ziemi Sieradzkiej. 13 grudnia 1981 r. został internowany, co uzasadniono w decyzji organizacją strajków w miejscu pracy oraz przynależnością w przeszłości do organizacji niepodległościowej „Katyń”. Do 10 kwietnia 1982 r. przebywał w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu i Łowiczu. Po wyjściu na wolność organizował pomoc dla internowanych i zajął się kolportażem wydawnictw bezdebitowych. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach dwóch kwestionariuszy ewidencyjnych o kryptonimach „Emeryt” i „Dziadek”, sprawy operacyjnego rozpracowania „Układ-1” oraz sprawy obiektowej „Pozytywni”.

Longin Chlebowski był jednym z liderów strajku w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Łodzi w sierpniu 1980 r. Pełnił funkcję przewodniczącego KZ NSZZ „Solidarność” na terenie MPK, gdzie w dniach 13-14 grudnia 1981 r. zorganizował strajk powszechny. 14 grudnia 1981 r. został internowany, a następnie – 19 grudnia 1981 r. – aresztowany. Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy wyrokiem z 13 stycznia 1982 r. skazał go na karę 3 lat pozbawienia wolności. Przebywał w Zakładzie Karnym w Hrubieszowie do chwili warunkowego zwolnienia 3 września 1983 r. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach spraw operacyjnego rozpracowania o kryptonimach „Próba” i „Przystanek”.

Marek Chwalewski uczestniczył w protestach marca 1968 r. i grudnia 1970 r. W 1973 r. został aresztowany pod zarzutem kolportażu materiałów bezdebitowych i prowadzenia „działalności antysocjalistycznej” (po roku postępowanie umorzono). W drugiej połowie lat 70-tych działał w ROPCiO, Ruchu Wolnych Demokratów oraz Klubie Swobodnej Dyskusji, przez ponad dwa lata pozostawał bez zatrudnienia na skutek represji politycznych. W 1980 r. podjął pracę w ZPB „Pamotex”

w Pabianicach, gdzie działał w NSZZ „Solidarność”, tworzył komórkę KPN i kolportował pisma drugiego obiegu. Od 13 grudnia 1981 r. do 13 grudnia 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu, Łowiczu i Kwidzynie, następnie kontynuował działalność w podziemnych strukturach „S” (do 1988 r.). Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariuszy ewidencyjnych o kryptonimach „Pisarz” i „Psychopata” oraz sprawy operacyjnego rozpracowania „Psychopata”.

Marek Cieślak był współzałożycielem Niezależnego Zrzeszenia Studentów na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego, członkiem Zarządu Komisji Wydziałowej i delegatem na Walne Zgromadzenie Delegatów NZS. Współorganizował i aktywnie uczestniczył w strajkach studenckich w Łodzi w styczniu, lutym, listopadzie i grudniu 1981 r. W stanie wojennym działał w podziemnych strukturach NZS, brał udział w demonstracjach, protestach i akcjach ulotkowych oraz zajmował się kolportażem wydawnictw niezależnych w środowiskach akademickich. Współpracował z wydawnictwem "Szaniec" przy składaniu książki Zdeńka Mlynařa „Praska wiosna” oraz z redakcją pisma „Prześwit”. W 1989 r. zaangażował się w organizację wyborów czerwcowych w Sieradzu.

Benedykt Czuma w 1965 r. współtworzył organizację niepodległościową „Ruch”, za działalność w której Sąd Wojewódzki dla m. st. Warszawy skazał go wyrokiem z 23 października 1971 r. na karę 6 lat pozbawienia wolności. We wrześniu 1974 r. został zwolniony na mocy amnestii. W latach 1977-1981 działał w ROPCiO, zajmując się m.in. drukiem i kolportażem wydawnictw niezależnych. W swoim mieszkaniu w Łodzi prowadził Punkt Konsultacyjno-Informacyjny ROPCiO, a od jesieni 1977 r. do 1980 r. - spotkania Klubu Swobodnej Dyskusji. W maju 1981 r. wszedł w skład ZR NSZZ „Solidarność” Ziemi Łódzkiej, był delegatem na I Krajowy Zjazd Delegatów „S”. 13 grudnia 1981 r. został internowany i osadzony w ośrodkach odosobnienia w Łęczycy i Łowiczu, gdzie przebywał do 8 lipca 1982 r. W II połowie lat 80-tych współpracował z Prezydium Zarządu Regionalnego Ziemi Łódzkiej. Podlegał inwigilacji ze strony SB m.in. w ramach spraw operacyjnego rozpracowania o kryptonimach „Omega”, „Sekstet” i „Propagator”.

Tomasz Filipczak aktywną działalność opozycyjną rozpoczął w 1976 r. w KOR, następnie działał w KSS KOR. Był współzałożycielem i redaktorem Nieregularnego Kwartalnika Literackiego „Puls” i twórcą „Solidarności z Gdańskiem”. Współtworzył

Niezależny Klub Dyskusyjny, organizował sieć kolportażu wydawnictw bezdebitowych. Na początku lat 80-tych współpracował z NSZZ „Solidarność”. Prowadził Centrum Informacyjno-Kulturalne „S” przy KZ w Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. Juliana Marchlewskiego. 13 grudnia 1981 r. został internowany, do 3 grudnia 1982 r. przebywał w ośrodkach odosobnienia w Łęczycy, Łowiczu i Kwidzynie. Po wyjściu na wolność współtworzył wraz z o. Stefanem Miecznikowskim Duszpasterstwo Środowisk Twórczych. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach spraw operacyjnego rozpracowania o kryptonimach „Imiennik” oraz „Ekstrema”.

Jerzy Friedrich współpracował ze środowiskiem korowskim od 1979 r., przygotowywał diapozytywy dla wydawnictw niezależnych. Drukował m.in. łódzkie wydanie "Robotnika", a po sierpniu 1980 r. – „Solidarność z Gdańskiem”, ulotki, plakaty, strajkowe biuletyny NZS i książki. Okazjonalnie rozpowszechniał „Robotnika” i „Biuletyn Informacyjny” KOR. Po powrocie z zagranicy w 1979 r. został wydalony ze studiów na Uniwersytecie Łódzkim. Jesienią 1981 r. przeniósł się do Mężyka (woj. piłskie), gdzie kolportował „Solidarność Wiejską”. W stanie wojennym był wielokrotnie rewidowany przy próbach zmiany miejsca zamieszkania. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia kryptonim „Alek”.

Roman Furmaniak w czasie stanu wojennego jako rezerwista został powołany do odbycia trzymiesięcznego szkolenia (od 5 listopada 1982 r. do 2 lutego 1983 r.) w JW nr 1636 w Chełmnie n/Wisłą i przydzielony do kompanii inżynierijno-drogowej. Szkolenie wojskowe rezerwistów w powyższej jednostce nie służyło realizacji zadań z zakresu obronności kraju, ale było dotkliwą represją polityczną wobec przedstawicieli opozycji i miało na celu ich odizolowanie oraz zmuszenie do zaprzestania „działalności antysocjalistycznej”.

Wojciech Gędek od września 1980 r. zaangażował się w tworzenie struktur NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy - Rejonie Dróg Publicznych w Łowiczu. Kolportował materiały bezdebitowe sygnowane przez „Solidarność” z Gdańska, Warszawy oraz Zarząd Regionalny Ziemi Łódzkiej. W okresie 13 grudnia 1981 r. - 20 stycznia 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Łowiczu. 5 listopada 1982 r. został powołany na ćwiczenia wojskowe, które odbywał w JW nr 3466 w Czerwonym Borze do 14 lutego 1983 r. Po powrocie aktywnie działał w podziemnych strukturach

„Solidarności” i Klubie Inteligencji Katolickiej. Podlegał inwigilacji ze strony SB m.in. w ramach kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Drogowiec”.

Adam Głowacki był członkiem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych Nr 3 w Głownie. 14 grudnia 1981 r. został internowany i osadzony w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu, a następnie w Łowiczu, gdzie przebywał do 23 lipca 1982 r. Po internowaniu został zwolniony z pracy w WZM, działał w forum „Znak” przy kościele św. Teresy oraz dostarczał prasę podziemną na teren Głowna i okolic.

Michał Grajkowski od jesieni 1986 r. współpracował z Regionalną Komisją Wykonawczą NSZZ „Solidarność” Ziemi Kutnowskiej. Jako czynny działacz podziemia niepodległościowego na terenie Kutna należał do Tajnej Komisji Zakładowej Oświaty, w której pełnił funkcję łącznika z RKW oraz wchodził w skład redakcji i zespołu drukującego „Gazetę Podziemną”. 9 września 1989 r. wraz z częścią dawnych działaczy kutnowskiego podziemia utworzył Obywatelski Ruch Samorządności Terytorialnej.

Jerzy Gzik od września 1980 r. należał do NSZZ „S”, był współorganizatorem Rady Pracowniczej w ZPP „Lenora” oraz sygnatariuszem porozumienia tzw. Sieci Organizacji Zakładowych NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego redagował tygodnik zakładowej podziemnej „S”. W marcu 1982 r. włączył się w działalność grupy wydającej łódzką „Solidarność Walczącą”, a następnie „Szaniec” i „Biuletyn Łódzki”. Zajmował się organizowaniem lokali konspiracyjnych i drukarni, kolportażem i przygotowywaniem akcji ulotkowych. W latach 1985-1988 był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany. Z powodu działalności opozycyjnej w czerwcu 1987 r. został zwolniony z ZPP „Lenora”, na stanowisko przywrócono go w czerwcu 1989 r., realizując tym samym jeden z postulatów strajkujących pracowników zakładów.

Józef Jarych we wrześniu 1980 r. wszedł w skład Zakładowego Komitetu Strajkowego w Kaliskich Zakładach Koncentratów Spożywczych „Winiary” (był inicjatorem strajku), gdzie następnie współtworzył struktury NSZZ „Solidarność”. Po zdelegalizowaniu związku zajmował się kolportażem nielegalnej literatury oraz ulotek, a także prowadził działania na rzecz reaktywowania „Solidarności”. Uczestniczył

w nabożeństwach organizowanych 13-go dnia każdego miesiąca w kościele św. Józefa w Kaliszu.

Ewa Juszek-Pałubska, adwokat Zespołu Adwokackiego w Piotrkowie Trybunalskim, w latach 1981-1984 świadczyła bezpłatną pomoc prawną działaczom podziemnej „Solidarności” i występowała jako obrońca w procesach politycznych. 1 sierpnia 1984 r. została tymczasowo aresztowana, a 8 marca 1985 r. skazana na karę pozbawienia wolności i wykonywania zawodu przez okres 5 lat (skrócony w wyniku apelacji do lat 4). Zakład Karny opuściła 5 sierpnia 1986 r. Wielokrotnie uczestniczyła w spotkaniach z działaczami „Solidarności” oraz zaangażowała się w działalność Duszpasterstwa Ludzi Pracy. Podlegała inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy obiektowej kryptonim „Palestra”.

Czesław Karalus był współzałożycielem i przewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność” w Fabryce Dywanów „Weltom” w Tomaszowie Mazowieckim. Od 1980 r. prowadził kolportaż pism niezależnych, m.in. „Solidarności Ziemi Łódzkiej”; w lipcu 1981 r. współorganizował marsz głodowy. 13 grudnia 1981 r. uczestniczył w akcji wyniesienia z zakładu i ukrycia sztandaru oraz dokumentów „S”. W stanie wojennym działał w nielegalnych strukturach „Solidarności” oraz rozpowszechniał wydawnictwa podziemne i ulotki. We wrześniu 1988 r. wszedł w skład Międzyzakładowego Komitetu NSZZ „S” na terenie Tomaszowa Mazowieckiego. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach spraw operacyjnych o kryptonimach „Wykładzina” i „Realności” oraz kwestionariusza ewidencyjnego „Tkacz”.

Roman Kopycki był członkiem, a następnie wiceprzewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność” w Przedsiębiorstwie Transportowym Handlu Wewnętrznego w Łodzi. Po 13 grudnia 1981 r. nie zaprzestał działalności związkowej. Zaangażował się w organizację powielania i kolportażu wydawnictw podziemnych, ulotek oraz pism „Przedwiośnie” i „Zawsze Solidarni”. 6 sierpnia 1982 r. został zatrzymany i oskarżony o organizowanie systemu drukowania i rozpowszechnianie druków bezdebitowych w warunkach stanu wojennego. Wyrokiem z 28 marca 1983 r. Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy na sesji wyjazdowej w Łodzi skazał go na karę 1,5 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Drukarz”.

Gabriela Krauze z d. Krysińska współpracowała z Komitetem Obrony Robotników i była członkiem Komisji Uczelnianej Niezależnego Zrzeszenia Studentów Uniwersytetu Łódzkiego. Kolportowała wydawnictwa drugiego obiegu. W styczniu 1981 r. wzięła udział w akcji „Solidarne Czekanie” jako członek Biura Prasowego Komitetu kierującego protestem wobec odmowy rejestracji NZS. W dniach 14 - 15 grudnia 1981 r. uczestniczyła w okupacyjnym strajku studenckim na Wydziale Prawa i Administracji. W stanie wojennym prowadziła magazyn książek i prasy podziemnej, brała udział w manifestacjach. Okazjonalnie angażowała się w pomoc rodzinom represjonowanych.

Ojciec **Józef Łągwa**, jezuita. W 1980 r. włączył się w popularyzowanie idei „S”. Od 1982 r. organizował pomoc internowanym i ich rodzinom oraz kolportował podziemne wydawnictwa, jednocześnie wykonując posługę kapłańską m.in. w Bełchatowie, Kaliszu, Toruniu i Szczecinie. Był autorem artykułów i organizatorem transportu „Biuletynu Strajkowego” oraz współtwórcą druku ulotek dla Ruchu Wolność i Pokój. Aranżował spotkania ze znanymi działaczami opozycji, m.in. z Tadeuszem Mazowieckim i Jackiem Kuroniem. W 1987 r. współorganizował Duszpasterstwo Ludzi Pracy przy kościele oo. jezuitów w Szczecinie. W czasie strajku w 1988 r. czynnie udzielał się w komitecie pomocy strajkującym i wspierał duchowo protestujących poprzez głoszenie patriotycznych kazań. W 1988 r. współorganizował wystawę poświęconą pamięci ks. Jerzego Popiełuszki. Był przesłuchiwany, poddawany rewizjom, nękany groźbami.

Stefan Łyszczak od września 1980 r. pełnił funkcję przewodniczącego KZ NSZZ „Solidarność” w Przedsiębiorstwie Budownictwa Ogólnego w Ostrowie Wielkopolskim. W okresie 13-24 grudnia 1981 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Ostrowie Wielkopolskim. W stanie wojennym zajmował się kolportażem nielegalnych wydawnictw i pomocą dla represjonowanych. 13 maja 1982 r. został zatrzymany za zorganizowanie strajku w przedsiębiorstwie (śledztwo w tej sprawie umorzono), a następnego dnia dyscyplinarnie zwolniony z pracy. Od 15 maja do 7 lipca 1982 r. przebywał w AŚ w Ostrowie Wielkopolskim i ZK w Gębarzewie. W 1989 r. zainicjował powołanie Tymczasowej KZ „S” w Wojewódzkiej Kolumnie Transportu Sanitarnego w Kaliszu. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Czak”.

Marian Miszański w marcu 1968 r. uczestniczył w strajku na Wydziale Prawa Uniwersytetu Łódzkiego. Od lat 70-tych utrzymywał kontakty ze środowiskami opozycyjnymi, przemycał z Zachodu wydawnictwa Instytutu Literackiego w Paryżu. 13 grudnia 1981 r. został internowany, do 30 kwietnia 1982 r. przebywał w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu i Łowiczu. Był aktywnym działaczem „Solidarności”, autorem licznych broszur i artykułów o treściach antykomunistycznych, współzałożycielem i redaktorem podziemnego pisma „Kurs” oraz wydawnictwa Kurs. Od 1986 r. należał do KPN, w 1987 r. wszedł w skład Niezależnego Towarzystwa Kulturalnego, prowadzącego działalność samokształceniową oraz kolportaż pism niezależnych. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnej kryptonim „Neofici”.

Zbigniew Mroziński był współorganizatorem i przewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność” na terenie Piotrkowskich Zakładów Przemysłu Sklejek w Piotrkowie Trybunalskim, pełnił funkcję członka Zarządu Regionalnego „Solidarności”. W dniu 13 grudnia 1981 r. został internowany, do 15 listopada 1982 r. przebywał w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu, Łowiczu i Kwidzynie. Do 1989 r. inicjował i prowadził aktywną działalność podziemną, m.in. redagował ulotki oraz petycje do władz, organizował i aktywnie uczestniczył w strajkach i akcjach protestacyjnych. Był m.in. stałym członkiem Grupy Roboczej KK NSZZ „S” oraz uczestnikiem Porozumienia na Rzecz Przeprowadzenia Demokratycznych Wyborów w NSZZ „S”. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach spraw operacyjnych o kryptonimach „Zenon”, „Wytrwali”, „Antena” i „Grupa”.

Jerzy Nagórski wstąpił do „Solidarności” w ZUKiA UNIPROT, z których został zwolniony w 1981 r. Jako zdeklarowany przeciwnik ustroju i władz PRL, w 1982 r. zgłosił chęć opuszczenia Polski na stałe, co przyniosło skutek w postaci zastrzeżenia wyjazdów za granicę obowiązującego aż do 1988 r. W stanie wojennym pisał teksty do pisma „Akcja Konspiracyjna”, a w latach 1983-1989 zaangażował się w druk pisma „Prześwit”, którego był współtwórcą. 26 października 1985 r. został aresztowany pod zarzutem sporządzania i kolportowania nielegalnych pism sygnowanych przez podziemne struktury „Solidarności”. W Areszcie Śledczym w Łodzi przebywał do 4 grudnia 1985 r. Uczestniczył w manifestacjach i spotkaniach organizowanych w kościele oo. jezuitów i kościele św. Teresy w Łodzi. Podlegał

inwigilacji ze strony SB w ramach spraw operacyjnego rozpracowania o kryptonimach „Ośmiornica”, „Redakcja” i „Zgoda”

Jerzy Najdowski był członkiem redakcji pisma Niezależnego Zrzeszenia Studentów Uniwersytetu Łódzkiego „Veto”, ukazującego się od kwietnia do grudnia 1981 r. W stanie wojennym na terenie uczelni kolportował nielegalne wydawnictwa, m.in. „Tygodnik Mazowsze”. W latach 1983-1985 był zaangażowany w pracę Samorządu Studenckiego UŁ, a także prowadził działania zmierzające do powołania ogólnokrajowej struktury samorządowej nawiązującej do tradycji NZS. W grudniu 1984 r. reprezentował UŁ podczas nielegalnego zjazdu przedstawicieli samorządów studenckich w Poznaniu w sprawie planowanych zmian ustawy o szkolnictwie wyższym. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Kozak”.

Iwona Olejniczak z d. Zubowicz działała w NSZZ „Solidarność” w Zakładach Transformatorów Radiowych T-19 „Zatra-Unitra” w Skierniewicach. W 1981 r. uczestniczyła w zjeździe regionalnych Komitetów Obrony Więzionych za Przekonania, a na terenie zakładu pracy rozwiesiła plakaty informujące o istnieniu w Polsce instytucji więźnia politycznego. Z powodu prowadzonej działalności została internowana. Od 13 grudnia 1981 r. do 29 kwietnia 1982 r. przebywała w ośrodkach odosobnienia w Łowiczu, Olszynie Grochowskiej i Gołdapi. Po powrocie do Skierniewic trzykrotnie zwalniano ją z pracy. Podlegała inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Powielacz”.

Andrzej Olesiński w 1986 r. został członkiem Tajnej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Robotniczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Pionier” w Kutnie. Działalność opozycyjną prowadził do stycznia 1989 r. Zajmował się m.in. organizacją sieci kolportażu „Gazety Podziemnej” - głównego organu Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Ziemi Kutnowskiej.

Edward Olszewski wstąpił do NSZZ „Solidarność” w marcu 1981 r. Od 14 grudnia 1981 r. współorganizował podziemną grupę „S” w Bełchatowie. W 1982 r. zatrudnił się w Kopalni Węgla Brunatnego Bełchatów, gdzie nawiązał kontakty z liderami zdelegalizowanej „Solidarności”. W latach 1982-1989 kolportował wydawnictwa podziemne, m.in. „Pomost”, „Prześwit”, „Myśl”, „Zwycięzimy”, „Bis”, „Tygodnik Mazowsze”, „Solidarność Ziemi Łódzkiej”; współorganizował i uczestniczył w akcjach

ulotkowych, plakatowych, malowania na murach, zbierania składek na działalność związkową i pomoc represjonowanym. W 1987 r. został członkiem RKW w Łodzi oraz KZ „S” w KWB Bełchatów. 23 sierpnia 1988 r. współorganizował 8-godzinny strajk w kopalni. W lutym 1989 r. uczestniczył w obradach Okrągłego Stołu w podzespole ds. górnictwa. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Założyciel” i sprawy operacyjnego rozpracowania „Optymiści”.

Jerzy Pawlak w 1982 r. zaangażował się – jako uczeń liceum – w działalność grupy Stowarzyszenie Młodzieży Antykomunistycznej SMAK, które zajmowało się głównie akcjami ulotkowymi, malowaniem na murach napisów o treściach patriotycznych i usuwaniem hasel propagandowych. W latach 1986-1989 działał w Federacji Młodzieży Walczącej Region Kutno-Płock. Od 1987 r. do stycznia 1989 r. był członkiem ekipy „Zielna” wchodzącej w skład Grup Specjalnych Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Ziemi Kutnowskiej. W jej ramach prowadził tzw. lotny kolportaż na terenie Kutna.

Antoni Pietkiewicz działalność opozycyjną prowadził od 1976 r. w ramach KOR, KSS KOR oraz od 1979 r. w Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela. Od listopada 1981 r. pełnił funkcję przewodniczącego ZR NSZZ „S” Wielkopolska Południowa w Kaliszu i członka Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. 13 grudnia 1981 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Strzebielinku, następnie przeniesiony do Ośrodka Odosobnienia w Białoleścu, do którego nie powrócił z przepustki. Od października 1982 r. do lipca 1984 r. ukrywał się, prowadząc aktywną działalność podziemną. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania o kryptonimach „Blacha”, „Inicjatywa”, „Układ”, „Klubowiec”, „Zbieg” i „Wędrownik”.

Andrzej Rojkowski w 1986 r. został członkiem Tajnej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Robotniczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Pionier” w Kutnie. Działalność opozycyjną prowadził do stycznia 1989 r. Zajmował się m.in. organizacją sieci kolportażu „Gazety Podziemnej” – głównego organu Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Ziemi Kutnowskiej na terenie Gostynina we współpracy z członkami gostynińskich struktur „Solidarności”.

Zbigniew Rokicki przed wprowadzeniem stanu wojennego pełnił funkcję przewodniczącego Zarządu Gminnego NSZZ RI „Solidarność” w Wiskitkach oraz członka Wojewódzkiego Komitetu Założycielskiego NSZZ „S” w Skierniewicach. Od 13 grudnia 1981 r. do 19 kwietnia 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Łowiczu. Następnie kontynuował działalność w podziemnych strukturach NSZZ RI „S” do 6 czerwca 1983 r., kiedy został zatrzymany pod zarzutem kolportażu biuletynów, ulotek oraz materiałów bezdebitowych. Do 25 lipca 1983 r. przebywał w aresztach w Brzezinach, Łodzi i Piotrkowie Trybunalskim; w sierpniu postępowanie umorzono. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach spraw operacyjnych o kryptonimach „Nowa Wieś”, „Doradca” i „Donald”.

Andrzej Roźniata współtworzył struktury „Solidarności” w Przedsiębiorstwie Przemysłu Betonów „Prefabet” w Łodzi. W 1981 r. związał się z KPN oraz Komitetem Obrony Więzionych za Przekonania. W stanie wojennym kolportował wydawnictwa niezależne, udostępniał swoje mieszkanie na hurtowy punkt dystrybucji m.in. pism „Zawsze Solidarni” i „Przedwiośnie”. 18 sierpnia 1982 r. został aresztowany pod zarzutem kontynuowania w okresie stanu wojennego działalności związkowej. Wyrokiem z 28 marca 1983 r. Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. Po opuszczeniu aresztu nie zaprzestał działalności opozycyjnej. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Drukarz” i kwestionariusza ewidencyjnego „Kolporter”.

Andrzej Słowik w sierpniu 1980 r. stanął na czele Komitetu Strajkowego w MPK w Łodzi, we wrześniu został członkiem NSZZ „Solidarność”, przewodniczył MKZ Ziemi Łódzkiej, a następnie Zarządowi Regionalnemu, był członkiem władz krajowych NSZZ „Solidarność”, uczestnikiem I KZD w Gdańsku. W dniu 13 grudnia 1981 r. wzywał z siedziby ZR do strajku generalnego. Został zatrzymany i skazany na karę 4,5 roku, podwyższoną do 6 lat więzienia, którą odbywał w AŚ w Łodzi i Warszawie oraz ZK w Potulicach, Hrubieszowie i Barczewie. Na mocy amnestii, w lipcu 1984 r., został zwolniony z więzienia. Na przełomie 1985 i 1986 r. wyjechał nielegalnie za granicę, prowadził rozmowy z przedstawicielami międzynarodowych organizacji związkowych. Do kraju powrócił w marcu 1986 r. W 1987 r. współtworzył Grupę Roboczą KK NSZZ „Solidarność”. Od marca 1988 r. pełnił funkcję

przewodniczącego tajnej Regionalnej Komisji „S” Ziemi Łódzkiej. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Muzyk”.

Tadeusz Stefanowski od października 1980 r. prowadził działalność w NSZZ „Solidarność” w Przędzalni Czesankowej „Polmerino” w Łodzi. W 1981 r. współtworzył i wspierał w działaniach wydawniczych Klub Propozycji i Dyskusji. Był współorganizatorem i uczestnikiem licznych akcji plakatowych. 14 grudnia 1981 r. brał udział w organizacji strajku w PCz „Polmerino”, w wyniku czego został zmuszony do zwolnienia się z pracy. Od 1981 r. do 1984 r. uczestniczył w działalności podziemnej Grupy Mirosława Michałowskiego, organizując m.in. sieć kolportażu. W latach 1982-1985 był poddawany licznym represjom (zatrzymywany na 48 godzin, przeszukiwany).

Wojciech Szczeciński w styczniu 1981 r. stanął na czele NSZZ „Solidarność” w ZPP „Feniks” w Łodzi. Z funkcji przewodniczącego KZ zrezygnował w lipcu 1981 r. W okresie 13-24 grudnia 1981 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Łęczycy. Po uchyleniu internowania brał udział w kolportażu nielegalnych wydawnictw. W marcu 1984 r. współorganizował strajk w miejscu pracy. W latach 1986-1988 odmawiano mu wydania paszportu, uniemożliwiając tym samym spotkanie z chorą matką zamieszkałą w USA. W związku z prowadzoną działalnością podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Dostawca”.

Włodzimierz Szewczyk do 13 grudnia 1981 r. był wiceprzewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność” w Tomaszowskiej Spółdzielni Mleczarskiej. W 1986 r. rozpoczął działalność opozycyjną w ramach organizacji kościelnych i nawiązał kontakty z przedstawicielami podziemnymi struktur „Solidarności” z terenu Tomaszowa Mazowieckiego, Piotrkowa Trybunalskiego i Łodzi. Do 1989 r. angażował się w akcje o charakterze politycznym, uczestniczył w mszach za Ojczyznę i uroczystościach rocznicowych „Solidarności”. Jesienią 1988 r. wszedł w skład Tajnego Międzyzakładowego Komitetu NSZZ „Solidarność” w Tomaszowie Mazowieckim.

Lesław Szubert od 1980 r. był współorganizatorem i aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność” w Bełchatowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego. W stanie wojennym kolportował w miejscu pracy nielegalne ulotki i biuletyny, m.in. „Solidarność Wojenną”. 16 marca 1982 r. został aresztowany i osadzony w Areszcie

Śledczym w Piotrkowie Trybunalskim, dwa dni później przedstawiono mu zarzut gromadzenia i rozpowszechniania ulotek o treści antypaństwowej. 24 czerwca 1982 r. Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy skazał go na karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Tkacz”.

Stanisław Szubert wstąpił do „Solidarności” we wrześniu 1980 r. Pełnił m.in. funkcję wiceprzewodniczącego Delegatury NSZZ „S” w Tomaszowie Mazowieckim. Był jednym z założycieli konspiracyjnej grupy składającej się z działaczy NSZZ „Solidarność” z terenu Tomaszowa Mazowieckiego, która od 13 grudnia 1981 r. do 15 marca 1982 r. drukowała i kolportowała ulotki i odezwy. W okresie od 23 marca do 28 maja 1982 r. przebywał w areszcie. Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Piotrkowie Trybunalskim z 28 maja 1982 r. został skazany na karę 1,5 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres 3 lat. Przez kilka lat uniemożliwiano mu wykonywanie zawodu nauczyciela. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Powielacz”.

Grzegorz Walczak był wiceprzewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność” w Prasowych Zakładach Graficznych w Łodzi i członkiem Krajowej Komisji Koordynacyjnej Pracowników Poligrafii. Utrzymywał kontakty z przedstawicielami Zarządu Regionalnego NSZZ „Solidarność” Ziemi Łódzkiej, inspirował i organizował akcje protestacyjne na terenie zakładu pracy. 13 grudnia 1981 r. został internowany. Do 24 czerwca 1982 r. przebywał w ośrodkach odosobnienia w Łęczycy i w Łowiczu.

Ryszard Wędrychowicz od 1981 r. członek ZR NSZZ „S” Ziemi Piotrkowskiej, przewodniczący Oddziału NSZZ „S” w Tomaszowie Mazowieckim, po wprowadzeniu stanu wojennego był jednym z założycieli konspiracyjnej grupy składającej się z działaczy NSZZ „Solidarność” z terenu Tomaszowa Mazowieckiego, która w okresie do 15 marca 1982 r. drukowała i kolportowała ulotki i odezwy. 23 marca 1982 r. został aresztowany, a następnie skazany wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 maja 1982 r. na 2 lata pozbawienia wolności. W wyniku rewizji Sąd Najwyższy zawiesił wykonanie kary na 4 lata. Ryszard Wędrychowicz podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Julian” i sprawy operacyjnego rozpracowania „Powielacz”.

Zbigniew Wirski działalność opozycyjną rozpoczął w 1956 r. jako student Politechniki Krakowskiej. Od 1980 r. był aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność” w Kutnowskim Przedsiębiorstwie Budowlanym, gdzie przewodniczył Komitetowi Założycielskiemu oraz członkiem MKZ Ziemi Kutnowskiej. Ponadto pełnił funkcję rzecznika prasowego i redaktora „Biuletynu Informacyjnego” Regionu Ziemi Kutnowskiej NSZZ „S”. 13 grudnia 1981 r. został internowany i osadzony w Ośrodku Odosobnienia we Włocławku-Mielęcinie, w którym przebywał do 3 marca 1982 r. Od 9 lutego 1989 r. był członkiem Tymczasowej Międzyzakładowej Komisji „S” w Kutnie. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia kryptonim „Wieszcz” oraz kwestionariuszy ewidencyjnych o kryptonimach „Jeź” i „Inżynier”.

Leszek Witkowski w latach 1977-1978 był uczestnikiem Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela, w latach 1978-1981 – współpracownikiem KSS KOR. Brał udział w spotkaniach Niezależnego Klubu Dyskusyjnego i Klubu Swobodnej Dyskusji w Łodzi, kolportował pisma drugiego obiegu wydawane przez ROPCiO i inne ugrupowania antykomunistyczne, m.in. „Opinię”. Od 1980 r. był przewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność” w Zakładzie Doświadczalnym Techniki Medycznej w Łodzi. 13 grudnia 1981 r. został internowany i osadzony w ośrodkach odosobnienia w Łęczycy i w Łowiczu, gdzie przebywał do 30 czerwca 1982 r. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Technik”.

Marek Woźniak w okresie legalnej działalności NSZZ „Solidarność” został wiceprzewodniczącym Komisji Zakładowej w Spółdzielni Pracy "Nowator" w Łodzi. Po 13 grudnia 1981 r. kolportował prasę podziemną, brał udział w akcjach ulotkowych, manifestacjach, malowaniu antysocjalistycznych napisów na murach, zbieraniu składek i gromadzeniu żywności dla internowanych oraz w wyszukiwaniu lokali na spotkania i szkolenia. Od 1985 r. aktywnie działał w Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” jako członek kierownictwa i kolporter. W latach 1982-1989 wraz z żoną Lucyną organizował przerzuty prasy podziemnej do Francji, Norwegii, Kanady i USA. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Skrzynka”.

Witold Wujkowski w 1986 r. został członkiem Tajnej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Robotniczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Pionier” w Kutnie

i prowadził działalność opozycyjną do stycznia 1989 r. Zajmował się organizacją sieci kolportażu wydawnictw niezależnych w Kutnie i Głogowcu, brał udział w akcjach ulotkowych. Rozpowszechniał m.in. „Gazetę Podziemną”, będącą głównym organem Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Ziemi Kutnowskiej. W jego mieszkaniu zorganizowana została tzw. uśpiona komórka, tzn. miejsce przechowywania materiałów przeznaczonych do druku gazet i ulotek w przypadku ewentualnych aresztowań członków RKW.

Ryszard Wyczachowski był członkiem Komitetu Założycielskiego i Komisji Zakładowej w Kopalni Węgla Brunatnego Bełchatów. W grudniu 1981 r. współtworzył Bełchatowską Oficynę Wydawniczą, w ramach której organizował kolportaż nielegalnych wydawnictw. Po 13 grudnia 1981 r. zainicjował utworzenie w Bełchatowie tajnej struktury „Solidarności” o charakterze regionalnym. Był współorganizatorem akcji plakatowych i ulotkowych, malowania transparentów oraz pomocy represjonowanym. 17 kwietnia 1982 r. został aresztowany, a następnie skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w ZK w Hrubieszowie do czasu ułaskawienia w czerwcu 1983 r. Po wyjściu na wolność aktywnie włączył się w działalność konspiracyjną, organizował Duszpasterstwo Ludzi Pracy, uczestniczył w pielgrzymkach i spotkaniach KIK, w sierpniu 1988 r. współorganizował strajk w KWB Bełchatów. Był związany z GR KK NSZZ „S” i Porozumieniem na Rzecz Przeprowadzenia Demokratycznych Wyborów w NSZZ „S”. Podlegał inwigilacji ze strony SB m.in. w ramach spraw operacyjnych o kryptonimach „Biuletyn”, „Doręczyciel”, „Antagonista”, „Gwarek”, „Optymiści” „Egzemplarz” i „Odnowiciele”.

Władysława Zbrońska z d. Pszonka po 13 grudnia 1981 r. użyczała mieszkanie w celu przechowywania „bibuły” i materiałów poligraficznych oraz (od 1984 r.) na potrzeby łódzkiej Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność”. Była kurierem między Łodzią a Gdańskiem, gdzie dostarczała łódzką prasę podziemną do dystrybucji krajowej i skąd przywoziła do Łodzi wydawnictwa drugiego obiegu z całej Polski. Kolportowała biuletyn „Solidarność Walcząca”, „Tygodnik Mazowsze” i nielegalne publikacje książkowe. Angażowała się w zbiórki pieniędzy dla ośrodka przy Duszpasterstwie Środowisk Twórczych oraz na pomoc zwolnionym z internowania. Podlegała inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Niewidoma” i sprawy operacyjnego sprawdzenia „Bronka”.

Wincenty Zbroński w stanie wojennym uczestniczył w wydawaniu „Solidarności Walczącej”. 20 lutego 1982 r. został aresztowany, a następnie skazany na karę 1,5 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w AŚ w Łodzi oraz w ZK w Inowrocławiu i w Potulicach. Po wyjściu na wolność 12 maja 1983 r. kontynuował działalność konspiracyjną. Nadal udostępniał swoje mieszkanie na składowanie „bibuły”, przechowywanie pieniędzy związkowych i goszczenie osób z zagranicy. Pomagał w transporcie i kolportażu nielegalnych wydawnictw, produkował metalowe znaczki będące symbolem oporu wobec władz PRL. W ramach represji został zwolniony z pracy w Lidze Ochrony Przyrody.

Zbigniew Zimoch przewodniczył NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” Ziemi Sieradzkiej. Był internowany od 13 grudnia 1981 r. do 8 lutego 1982 r. w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu i Łowiczu. Po wyjściu na wolność kontynuował działalność opozycyjną. W okresie od 30 sierpnia 1982 r. do 13 grudnia 1982 r. został po raz drugi internowany za posiadanie literatury bezdebitowej, następnie podjął współpracę z Międzyregionalną Komisją Koordynacyjną Kalisz-Konin-Sieradz, kolportował pismo „Nasza Solidarność”. 17 grudnia 1983 r. został aresztowany i skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. W areszcie przebywał do 12 marca 1984 r. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia kryptonim „Emigranci”.

Jan Żóraw przed wprowadzeniem stanu wojennego był członkiem NSZZ Solidarność w Zakładach Urządzeń Galwanicznych i Lakierniczych w Wieluniu. Z uwagi na krytyczny stosunek do władz państwowych, PZPR, kolportowanie ulotek i plakatów podważających zasady ustrojowe PRL, 13 grudnia 1981 r. został internowany i osadzony w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu i Łowiczu, skąd zwolniono go 16 stycznia 1982 r. Był wielokrotnie wzywany na rozmowy profilaktyczno-ostrzegawcze, a w okresie od 1 marca 1982 r. do 1 marca 1984 r. został objęty zakazem wyjazdów zagranicznych. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Lektor”.

Śp. Eugeniusz Cieciorowski w październiku 1980 r. objął funkcję wiceprzewodniczącego KZ NSZZ „Solidarność” w PZPB „Pamotex” w Pabianicach; od 1981 r. był członkiem Ogólnopolskiej Sekcji Włókna i Skóry. W stanie wojennym drukował plakaty i ulotki, organizował akcje malowania na murach, współorganizował

konspiracyjną strukturę międzyzakładową i zainicjował powstanie podziemnej organizacji „Wolna Solidarność”. 28 stycznia 1982 r. został zwolniony dyscyplinarnie z „Pamotexu” za przeprowadzenie zbiórki pieniędzy na rzecz internowanych i ich rodzin. Po przywróceniu do pracy w kwietniu 1982 r. współtworzył w Pabianicach dwie podziemne drukarnie, funkcjonujące do 1988 r., gdzie drukowano m.in. „Wolną Solidarność” i „Prząśniczkę”. Od października 1982 r. do stycznia 1983 r. przebywał w areszcie za udział w nielegalnej demonstracji.

Śp. Wiktor Dratwa przewodniczył komitetowi strajkowemu podczas strajku w ZPW „Tomtex” w Tomaszowie Mazowieckim we wrześniu 1980 r., od października objął funkcję wiceprzewodniczącego Tymczasowego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” i był członkiem Prezydium Komisji Zakładowej. W stanie wojennym należał do konspiracyjnej grupy działaczy NSZZ „S” zajmującej się drukowaniem i kolportażem nielegalnych ulotek na terenie miasta i zakładów pracy Tomaszowa Mazowieckiego. W okresie styczeń-marzec 1982 r. udostępniał własne mieszkanie na drukarnię. W związku z prowadzoną działalnością opozycyjną 26 marca 1982 r. został aresztowany, a następnie – 28 maja 1982 r. – skazany na karę 1,5 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia kryptonim „Powielacz”.

Śp. Zygmunt Jędrzejczak od stycznia 1981 r. był członkiem Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Zakładach Przemysłu Odzieżowego „Pilica” w Tomaszowie Mazowieckim. W latach 1982-1989 prowadził kolportaż wydawnictw opozycyjnych. Był związany z Duszpasterstwem Harcerstwa Polskiego przy parafii pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny Królowej Polski w Tomaszowie Mazowieckim. Z jego inicjatywy odbywały się msze za Ojczyznę. Brał również udział w uroczystościach rocznicowych i religijnych związanych z działalnością NSZZ „Solidarność”. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia/kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Krawiec”, a następnie sprawy operacyjnego sprawdzenia „Optymiści”.

Śp. Marek Otto w czasie stanu wojennego jako rezerwista został powołany do odbycia trzymiesięcznego szkolenia (od 5 listopada 1982 r. do 2 lutego 1983 r.) w JW nr 1636 w Chełmnie n/Wisłą. Szkolenie wojskowe rezerwistów w powyższej jednostce nie służyło realizacji zadań z zakresu obronności kraju, ale było dotkliwą

represją polityczną wobec przedstawicieli opozycji i miało na celu ich odizolowanie oraz zmuszenie do zaprzestania działalności antysocjalistycznej.

Śp. Jerzy Scheur w latach 1956-1957 uczestniczył w wiecach na rzecz przemian demokratycznych, współorganizował przemarsz łódzkich studentów pod Komitet Łódzki PZPR, był współzałożycielem Związku Młodych Demokratów. Od lat 70-tych współtworzył środowisko tzw. wolnych demokratów. We wrześniu 1980 r. wstąpił do NSZZ „Solidarność”, wszedł w skład KZ w Przedsiębiorstwie „Polmatex”, w 1981 r. został przewodniczącym Rady Samorządów Pracowniczych Ziemi Łódzkiej i wydawcą niezależnego pisma „Agora”. Był dwukrotnie internowany: od 9 maja do 30 czerwca 1982 r. oraz od 12 lipca do 2 sierpnia 1982 r.; przebywał w Ośrodku Odosobnienia w Łowiczu. W związku z prowadzoną działalnością podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariuszy ewidencyjnych „Dyskutant” i „Demokrata”.

Śp. Ewa Sułkowska-Bierezin po marcu 1968 r. została odsunięta od zajęć dydaktycznych na Politechnice Łódzkiej. W latach 1969–1970 należała do antykomunistycznej organizacji „Ruch”. W śledztwie i sprawie sądowej występowała w charakterze podejrzanej (postępowanie umorzono). Od 1976 r. współpracowała z KOR, następnie z KSS KOR; od 1977 r. pisywała regularnie w drugoobiegowym kwartalniku „Puls” i uczestniczyła w pracach jego redakcji oraz współtworzyła Niezależny Klub Dyskusyjny w Łodzi. W mieszkaniu małżonków Bierezinów organizowano spotkania opozycjonistów. Po sierpniu 1980 r. zaangażowała się w organizację struktur „Solidarności”; w maju 1981 r. została członkinią Komisji Rewizyjnej NSZZ „S” Ziemi Łódzkiej, a od listopada 1981 r. – jej przewodniczącą. W okresie od 13 grudnia 1981 r. do 22 lipca 1982 r. była internowana w Ośrodku Odosobnienia dla Internowanych Kobiet w Gołdapi.

Śp. Barbara Szafran z d. Śreniowska od końca lat 60-tych utrzymywała kontakty ze środowiskiem opozycyjnym Łodzi i Warszawy. Jako sympatyk KOR, a następnie KSS KOR wspomagała kolportaż „Biuletynu Informacyjnego” i pracę wydawniczą oraz uczestniczyła w inicjatywach politycznych, podejmowanych przez działaczy komitetu. W stanie wojennym pomagała internowanym i ich rodzinom, pełniła rolę łącznika pomiędzy uwięzionymi w ZK w Łowiczu a środowiskiem opozycyjnym. Zbierała informacje o warunkach panujących w więzieniach i represjach stosowanych wobec osadzonych, kolportowała prasę podziemną. 9 maja 1982 r. została internowana i do

22 lipca 1982 r. przebywała w Ośrodku Odosobnienia dla Internowanych Kobiet w Gołdapi. Podlegała inwigilacji ze strony SB w ramach spraw operacyjnych „Klub” i „Osika”.

Śp. Ryszard Trocha od września 1980 r. działał w NSZZ „Solidarność”, w listopadzie objął funkcję wiceprzewodniczącego KZ w Zakładach Przemysłu Skórzanego „Tomskór” w Tomaszowie Mazowieckim. W lipcu 1981 r. współorganizował marsze głodowe. 13 grudnia 1981 r. wszedł w skład Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego, a dzień później współorganizował strajk w miejscu pracy. Był członkiem konspiracyjnej grupy działaczy NSZZ „S”, zajmującej się drukowaniem i kolportażem nielegalnych ulotek na terenie Tomaszowa Mazowieckiego. W związku powyższym 24 marca 1982 r. został aresztowany, a następnie skazany 28 maja 1982 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. Od 1982 r. uczestniczył we mszach za Ojczyznę i współorganizował pomoc finansową dla internowanych i aresztowanych. Podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Powielacz”.